

TASQUES ACADÈMIQUES DURANT EL PERIODE DE CONFINAMENT

MATÈRIA:	CULTURA I VALORS ÈTICS	CURS	4 ESO
PROFESSOR/A	JORDI RIERA		
Data entrega:	5/06/2020	Mail d'entrega:	jriera@xtec.cat

CULTURA I VALORS ÈTICS

4T D'ESO CURS 2019-2020

DOSSIER DE TREBALL "SENSE SOSTRE"

Llegiu l'entrevista amb Carlos Rodríguez i després realitzeu les activitats que se us demanen.

Carlos Rodríguez, coordinador de l'ONG "Sense Sostre", fa vuit anys que, juntament amb altres persones voluntàries, dedica el seu temps lliure a la recollida i repartiment d'aliments a les persones sense llar de Barcelona.

L'ONG "Sense Sostre" va néixer l'any 2008 com a projecte solidari per ajudar a les persones que dormen al ras. La iniciativa va sorgir d'un grup d'amics que van adonar-se que sentien la necessitat de fer alguna cosa pels altres. **Carlos Rodríguez**, empresari i coordinador del projecte, ens explica en què consisteix la iniciativa, quins són els seus objectius i ens transmet la seva experiència com a voluntari.

Quin és l'objectiu del projecte solidari "Sense Sostre"?

Ajudar amb tot el que puguem a la gent que ho necessita. Tenim una màxima, que vam idear fa un temps, que és que una de les poques maneres de ser feliç en aquesta vida és treballar, lluitar i sacrificar-se per fer feliços als altres. El nostre objectiu, a més d'ajudar-los, és millorar una mica la qualitat de vida d'aquestes persones.

I a través de quines accions els milloren la qualitat de vida?

A part de donar-los aliments, en el paquet els posem un missatge que els serveixi d'empenta per seguir lluitant i que sobretot continuïn tenint esperança. Cada setmana el text és diferent. Nosaltres tenim clar que la nostra missió és superior a donar menjar. Nosaltres treballem també la part humana: saludar-los, preocupar-se per ells, donar-los ànims, xerrar... però a vegades no podem fer-ho del tot i aquests missatges que repartim vénen a substituir això. Els hi diem que s'ho llegeixin l'endemà al matí en despertar i realment ho fan.

Quina ha estat l'evolució de la iniciativa des dels seus inicis fins avui?

Recordo que el primer dia que vam sortir vam anar a un bar a demanar 25 entrepans. Vam agafar-los i vam fer una ruta totalment improvisada. Va ser un recorregut que va durar de les 22:00h a les 3:00h de la matinada perquè no els trobàvem enlloc. A mesura que anaven passant els mesos, aquests 25 entrepans van anar transformant-se en 30, en un entrepà i una poma, en un entrepà i un suc... Avui dia estem a 110 paquets setmanals i entreguem un entrepà gran, dues o tres peces de fruita, un refresc i un got de caldo calent. Fins avui ja hem repartit paquets a 16.000 persones. La nostra missió és superior a donar menjar, també volem millorar la qualitat de vida d'aquestes persones.

Com s'organitzen les sortides setmanals?

TASQUES ACADÈMIQUES DURANT EL PERIODE DE CONFINAMENT

Durant la setmana, a estones lliures, tots els voluntaris i voluntàries fem petits "atracaments" a botigues de barri on aconseguim recollir aliments i, d'altra banda, rebem donacions de gent que confia amb el nostre projecte, que ens serveixen per comprar menjar. Llavors, de manera recurrent, ens reunim als vespres i, finalment, els dimarts hi ha un equip d'oficina que treballa a la tarda, prepara tots els paquets i a la nit sortim a repartir-los.

Com és una sortida nocturna de repartiment?

Sortim amb un cotxe retolat que posa 'Sense Sostre Unitat d'Ajuda' per no tenir problemes amb la policia. Tot l'equip de persones voluntàries anem amb unes armelles reflectants, també retolades, perquè ens reconeguin. Anem parant cada vegada que ens trobem amb una persona i així fins a esgotar els paquets, sigui l'hora que sigui. Normalment se surt a les 21:00h i s'acaba a les 0:00h.

El recorregut sempre és el mateix?

Tenim unes rutes preestablertes, que cada setmana són les mateixes, perquè procurem crear una empatia amb aquestes persones. Ja ens coneixen, sabem com es diuen, ja ens esperen i ens saluden. Malauradament no cobrim tot Barcelona, ja que no podem, però sí que fem tota la part baixa de la ciutat, que és on es troben més concentrats. Hi ha una ruta que cobreix tot el que és l'Eixample, Hostafrancs, La Bordeta i Les Corts. I l'altre se'n va per l'altra banda, per tota la banda del Gòtic, Poblenou i el Raval.

De quina manera reaccionen les persones que viuen al carrer en rebre els paquets?

A vegades ens agraeixen més que hi anem per parlar que no pas pel menjar. Ens expliquen que a vegades la gent entra als caixers i ni els mira, ni els saluda ni els diu res. Són unes persones molt agràides i fins i tot se sorprenden que nosaltres ens traslладem fins al lloc on es troben per donar-los menjar. Fins i tot ens han arribat a preguntar qui ens envia allà. Moltes vegades ens abracen i ens donen les gràcies per fer-los més persones.

Quines han estat les situacions o vivències més complicades a l'hora de treballar amb aquesta problemàtica?

Hi ha una imatge falsa de què aquesta gent és conflictiva. Fa vuit anys que fem aquesta tasca i els únics que tenen por són ells. Al principi no ens volien obrir les portes del caixer perquè estaven espantats. Tothom pensa que són persones que han comès delictes, que són alcohòlics... però això ja no és així. Avui en dia ens trobem amb un perfil molt variat: parelles joves de 20 anys, parelles de 60 i 80 anys, llicenciats, exempresaris, gent amb carrera i gent amb cultura.

Un moment que recordi especialment...

He viscut moments fantàstics. Recordo una vegada, molt al principi, quan encara donàvem molt poca cosa. Vaig veure una persona en un banc d'un parc i en apropar-me, després d'entregar-li l'últim entrepà, vaig adonar-me que n'hi havia dues. El noi, sense que ningú li ho digués i molt convençut, va partir l'entrepà per la meitat i el va anar a portar a l'altra persona que hi havia al parc. En aquell moment ens va donar una lliçó de solidaritat molt gran.

De quina manera la població pot ajudar i contribuir en el projecte?

A través d'aportacions econòmiques o d'aliments o bé des d'accions de voluntariat. És a dir, poden ajudar a l'hora de preparar els entrepans, a l'hora de recopilar aliments a les botigues de barri o acompanyar-nos a fer les rutes.

Necessiten més persones voluntàries?

Nosaltres convidem a tothom que vingui un dimarts a la nit, que ens acompanyi i que vegi la tasca que portem a terme. Totes les persones que estiguin interessades en el projecte poden posar-se en contacte amb nosaltres a través de la [pàgina web de la iniciativa](#) o [correu electrònic](#). Si una persona està interessada a ajudar, sempre trobarà el temps per fer-ho. Voler és poder.

Com veu el futur del projecte "Sense Sostre"?

TASQUES ACADÈMIQUES DURANT EL PERIODE DE CONFINAMENT

El futur del projecte implica trobar hereus, gent jove que vulgui seguir fent aquesta tasca. Nosaltres tenim data de caducitat i demà passat no podem seguir fent-ho per llei de vida. Ens faria molta il·lusió que un grup de joves seguís endavant amb la iniciativa. Si vols més informació sobre el projecte "Sense Sostre" pots seguir-lo al [Facebook](#).
<http://xarxanet.org/social/noticies/carlos-rodriguez-una-de-les-pogues-maneres-de-ser-felic-la-vida-es-treballar-fer>

ACTIVITATS:

1. Quin any va néixer aquest projecte solidari? Considereu que és pura casualitat? Per què?
2. Quins són els objectius que els mouen?
3. De quines maneres es pot col.laborar amb ells? Ho faríeu?
4. Per la seva dimensió es limiten a donar menjar a la gent que dorm al carrer. V F
5. Expliqueu algunes de les reaccions amb les que s'han trobat en les seves sortides setmanals dels dimarts.
6. El vídeo en alguns aspectes va més enllà de l'entrevista: què ens explica Carlos sobre les persones que vulguin ser voluntàries?
<https://www.youtube.com/watch?v=1q3678XFXcw> (ONG Sense Sostre, mini documental, 2016)
7. Què més destacaríeu del vídeo?
8. Com es financia aquesta ONG? D'on surten els productes que reparteixen cada setmana?
9. De quina manera s'estan intentant acostar més als joves?
10. Valoreu la tasca que desenvolupa aquesta ONG.

Mireu aquests altres 2 VÍDEOS RELACIONATS:

https://www.youtube.com/watch?v=7CjKNyg_h7k (Programa Latituds TV3, parla dels sense llar a través sobretot del Centre Assís i de Sant Joan de Déu.2011)

<https://www.youtube.com/watch?v=PGuZknsJYkA> (Fundació Arrels, nov 2016.)

Contesteu:

11. Hi ha algunes tasques que el centre Assís o la Fundació Arrels desenvolupen i que "Sense Sostre" no fa. Expliqueu-les.
12. Les tasques de les 3 ONG son complementàries. V F (Justifiqueu-ho.)

TASQUES ACADÈMIQUES DURANT EL PERIODE DE CONFINAMENT

TASQUES D'AMPLIACIÓ (OPCIONAL/VOLUNTARI)

"Viure al carrer mata"

Arrels realitza un cens qualitatiu de les persones sense llar per conèixer els graus de vulnerabilitat. Els sense sostre tenen una esperança de vida 20 anys més baixa que la resta de la població, explica el director de l'entitat

BEATRIZ PÉREZ / BARCELONA

DIJOURS, 8 DE JUNY DEL 2017 - 19:39 CEST

Té 60 anys, n'ha estat 30 a Barcelona i fa dues dècades que dorm a l'entrada d'un supermercat de l'Eixample. Laureano va acabar sense llar per una ruptura familiar. La seva desorientació és tan gran que desconeix en quin any viu. «Mai he anat a un alberg. Només demano una habitació, i prou», sentència.

Per segon any consecutiu, Arrels Fundació ha portat a terme, durant les matinades d'aquest dimecres, dijous i divendres, un cens qualitatiu de les persones sense llar a Barcelona. Segons un recompte realitzat al maig per la Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar (Xapsll), n'hi ha com a mínim 1.026 en una ciutat on, a més, hi ha uns 80.000 pisos buits. Així ho quantifica l'Institut Nacional d'Estadística (INE). Aquests tres dies s'ha enquestat el col·lectiu de sense sostre en una acció en què uns 500 voluntaris d'Arrels van pentinar les zones on n'hi ha més de comptabilitzats. Els van fer una enquesta per conèixer el seu grau de vulnerabilitat, els riscos a què s'exposen i quins casos tenen prioritat d'ingrés en algun pis de l'entitat (en té 75 a Barcelona, 45 d'individuals).

1- Quants pisos buits hi ha a Barcelona? Per què creieu que ens donen aquesta dada parlant dels sensellar? 2- La Fundació Arrels pot allotjar a

TASQUES ACADÈMIQUES DURANT EL PERIODE DE CONFINAMENT

alguns sensellar en pisos. V F 3- Qui és en Laureano?

«El carrer és molt dur. Dorms amb un ull obert i un altre tancat. És fàcil donar-te a la beguda i a la droga», certifica Tete Erustes, voluntari fa 12 anys que ha participat en el cens. Té 54 anys i va viure un lustre al carrer. «Un dia Arrels em va trobar al caixer on dormia, me'n vaig anar amb ells i ja no me'n vaig separar». Avui, Erustes cobra una pensió, té un pis per a ell sol, fa teatre i treballa a l'entitat. Sortir del carrer és complicat, però no impossible.

4- Erustes: a) ha viscut al carrer b) és voluntari d'Arrels c) té un pis per a ell sol d) totes les anteriors són certes. 5- Per què el carrer és molt dur segons Erustes?

Enquesta de 34 preguntes

«La gent que se'ns mor a Arrels té una esperança de vida 20 anys més baixa. Viure al carrer mata», explica Ferran Busquets, director d'Arrels Fundació. «Amb el cens qualitatiu analitzem com es troba aquesta gent i també veiem com podem aproximar-nos als més vulnerables». Les enquestes tenen 34 preguntes de cinc àmbits: edat, trajectòria estant sense llar, riscos, relacions socials i activitats de la vida diària i benestar.

Com explica Busquets, aquest és un problema, principalment, de vivenda. «Al cap del temps n'apareixen altres, com l'alcohol, que la majoria de les vegades n'és la conseqüència, no la causa», matisa. El director d'Arrels destaca que sovint s'estigmatitza les persones sense llar per negar-se a anar a albergs. «Molts estan millor al carrer. Compartir habitació amb gent que està com tu pot ser molt difícil. I no els deixen entrar amb animals».

Arrels defensa el Housing First, un model d'atenció innovador a Europa que concep la vivenda com a dret humà i que parteix de la idea que, perquè una persona sense llar millori, primer se li ha de donar un sostre digne. A l'usuari només se li exigeix que aportï una part dels seus ingressos, que accepti ser atès per un equip de suport i convivència amb els veïns.

«El Housing First funciona en el 80% dels casos. Per al 20% hem obert el Pis Zero», un recurs amb menys normes i amb capacitat per a 10 persones, al Raval, que té com a objectiu donar allotjament nocturn als que no s'adapten a cap més recurs, afegeix Busquets.

Acabar al carrer pot ser molt fàcil. El pakistanès Zulfiqar, de 60 anys, en fa cinc que dorm en un portal de l'Eixample després de perdre la feina. «M'han robat a vegades el meu carro, a vegades les sabates», comenta. Tira endavant amb els diners que li donen els vianants i amb la ferralla que ven. És usuari d'Arrels.

6- En quin grau disminueix l'esperança de vida entre els sensellar, segons Arrels? 7- Quin és el primer gran problema que porta la gent al carrer? Quins s'hi van sumant al passar el temps? 8- A què s'anomena Housing First? Com funciona? 9- En quines condicions viu Zulfiqar? 10- Per a què

TASQUES ACADÈMIQUES DURANT EL PERIODE DE CONFINAMENT

serveix l'enquesta de 34 preguntes? 11- Quina impressió us ha causat la lectura d'aquest article.

<http://www.elperiodico.cat/ca/noticias/barcelona/viure-carrer-mata-6093025>

Al finalitzar la tasca contesta aquestes preguntes (inclou-les al full d'exercicis)

Quan temps has dedicat a fer l'exercici?

Com t'ha semblat l'exercici: llarg curt altres: _____

Has tingut alguna dificultat per fer-lo o entregar-lo? Quina?

Observacions: Repeteixo un cop més la tasca d'ampliació és absolutament voluntària. Per a qualsevol dubte en la realització de l'activitat escriuiu-me un correu electrònic. Gràcies.